

[Jørgen Jensen.]

rimelig tid til, afhænger værdien og troværdigheden af en sådan lov også noget af, i hvilket omfang man tager konkret oplyste tilfælde op fra ministeriets side. Og jeg mener altså ikke, man har gjort det i tilbørlig grad i de sager, som jeg har nævnt i mit spørgsmål. Derfor var det rimeligt, at man så på § 1, stk. 3, i loven, hvor der til sidst står: »den samfundsmæssige nytte af den virksomhed, der er nævnt i § 2, og omkostningerne ved beskyttelsesforanstaltninger.«

Det er min opfattelse, at man i amter og kommuner med henvisning til dette egentlig har omgået de krav, som ligger i loven.

Når der nu bliver henvist til, at de to pågældende konkrete sager er anket, vil jeg også understrege, at vi jo netop i dag i forbindelse med PVC-fabrikken har fået et svar fra miljøministeren til miljøudvalget gående ud på, at ministeren havde mulighed for under de nuværende forhold selv at træffe en afgørelse, altså ikke overlade det til ankeudvalget. Derfor vil jeg stille det spørgsmål nu, om ministeren mener, at de beslutninger, der er truffet, er truffet på grundlag af oplysninger, som ikke er tilgængelige for offentligheden, og derfor i og for sig rimeliggør den beslutning, der er truffet dels i Århus amt, dels i Vestsjællands amt.

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Selve princippet i miljøloven er jo, at man i så vidt omfang som overhovedet muligt bør overlade det til de lokale instanser at afgøre sagerne, men at der, hvis man fra beboerhold eller andre interesserede parter ikke er tilfredse med disse afgørelser, er en ankemulighed først til miljøstyrelsen og dernæst til miljøankenævnet. Dermed mener jeg, vi har sikret en anke-mulighed, hvis amter eller kommuner skulle foretage dispositioner, som beboere eller interesserede parter ikke var tilfredse med.

Med hensyn til det sidste spørgsmål vil jeg lige gøre opmærksom på, at der trods alt endnu ikke er nogen fabrik. I øjeblikket er vi ved at indsamle materiale om alle de aspekter, en mulig opførelse af denne fabrik vil have, og på den baggrund vil vi tage stilling til, hvordan sagen videre skal behandles.

Jørgen Jensen (DKP):

Det er rigtigt, at der ikke er nogen fabrik endnu, men jeg vil blot erindre om tidligere de-

batter, hvor vi, når man først har givet en godkendelse, så også kommer til at stå med spørgsmålet om et eventuelt erstatningskrav, hvis man ændrer beslutning. Dernæst vil jeg gerne sige, at vedrørende papirfabrikken er der truffet en beslutning, som gav papirfabrikken ret, fordi man her lagde pres på de besluttende myndigheder og sagde: Hvis ikke man bøjer sig, lukker virksomheden.

Jeg har også peget på Køge Bugt-området. Her er det en kendsgerning, at selv om der er stillet krav til Kemisk Værk, som har opført et nyt rensningsanlæg, er der fortsat problemer heromkring. Vedrørende Junckers savværk er der ikke truffet beslutninger, som forpligter denne virksomhed til at rense sit udledede spildevand, men blot til at føre det længere ud i Køge Bugt. Det er rigtigt, at beboere kan gøre indsigelser imod trufne beslutninger, men netop for Køge Bugt gælder det, at fiskerne dernede gang på gang har gjort vrøvl, uden at det egentlig er lykkedes at få ændret forholdene. Vi ved også, at beboerne på andre områder har gjort vrøvl, når de mente, trufne beslutninger var forkerte, men mulighederne for at komme igennem har været meget små i den periode, der er forløbet indtil nu. Det var baggrunden for, at jeg mente, ministeren her kunne skabe større sikkerhed, større tiltro til lovens muligheder ved i de to konkrete sager at gribe ind og sige: Her er det ministerens stilling, at vi ikke vil have den godkendelse, som er sket i Silkeborg; vi vil ikke have den fabrik opført.

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

På alle tre områder, hr. Jørgen Jensen nævner, sker der i øjeblikket et eller andet; man er i gang med at foretage undersøgelser enten i anledning af anker eller iværksat af hovedstadsrådet. Jeg mener, at hr. Jørgen Jensen foruddiskonterer resultatet af disse afgørelser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Melchior* (CD) til ministeren for kulturelle anliggender:

»Kan ministeren acceptere, at statens filmcentral fortsætter med at udsende film til undervisnings- og oplysningsformål, efter at der er udfærdiget kassationsstedel?«

(Spm. nr. 208).